

YENİ ÇAĞDA KEMALİZM

İTÜ 10 KASIM 2000 ATATÜRK'Ü ANMA TÖRENİ KONUŞMASI

Özgür Savaş

Sayın Rektörüm, Öğretim Üyelerim, Değerli konuklar ve sevgili arkadaşlar; bir 10 Kasım Atatürk'ü anma gününde daha bir aradayız. Bu günü Atatürk'ü anma değil, anlama günü olarak değerlendirecek Ata'mızın bir isteğini daha yerine getirebilmiş olacağımız kanısındayım.

Bu 62.yıl, ölümünün üzerinden geçen bunca senede çağın ve hatta binyılın adını değiştirmemize rağmen hala hayatımızdan Mustafa Kemal'i neden atamadığımızı hiç düşündünüz mü? Nedeni; tarih sahnesine çıktığı devirle bugün arasında olağanüstü benzerliklerin var olması ve O'nun Türk insanına kazandırdığı umut ve özgüven kavramlarına bugün eskisinden çok ihtiyaç duymamızdır. Benzerlikleri biraz somutlaştıralım; Osmanlı ekonomisi Düyun-u Umumiye'nin baskısı altındadır. Tıpkı bugün IMF ve Dünya Bankası'nın Türk ekonomisi üzerindeki rolü gibi. Avrupa'ya entegrasyon çabaları ve doğucu-batıcı çekişmesi had safhadadır. Aynen bugün Avrupa Birliği'ne giriş süreci ve toplum içi zıtlıkların var olduğu gibi. Kapitülasyonlar ve azınlık meseleleri devletin elinin kolunu bağlamakta ve topraklarımız üzerinde oyunlar oynanmaktadır. Yine bugün ülkemizin ana politikasını belirleyen unsurlar gibi. Ve en önemlilerinden biri; devlet teknolojik gelişmelere ve sanayi çağına ayak uyduramaz durumdadır. Bugün bilgi çağına entegrasyonda çok geç kalan ülkemiz gibi. İşte; Atatürk o dönemde toplumun üzerinde var olan ölü toprağını kaldırıp atmış, çaresizlik ve umutsuzluk yanılığını halkın zihninden silmiş, **"ya istiklal ya ölüm"** parolasıyla kazandığı bağımsızlık mücadelesiyle, imkansız denen durumlarda dahi bir çıkışın var olduğunu göstermişti. Tüm bu nedenlerden dolayı ülkemiz hala O'na ihtiyaç duymakta ve adeta yeni bir Atatürk beklentisinin içerisinde vurdumduymazlık göstermektedir. Peki yapılması gereken bu mudur? Hayır! Aksine, yapılması gereken harekete geçmek, Mustafa Kemal'i anlamaya çalışmak ve Kemalizmin bilimi tek gerçek yol gösterici kabul eden, eleştirel akılcı, toplum mühendisliği projesine sahip çıkmaktır. Bunu yapacak olan da cumhuriyetin üniversitelerinden yetişen Kemalist toplum mühendisleridir.

Toplum mühendisliği, karşılaşılan problemlerin çözümünde mühendislik metotlarının kullanılmasıdır. Yani problemin tanımlanması, başlangıç ve sınır koşullarının belirlenmesi ve eldeki verilerden hareketle oluşturulacak hipotezlerin ardından optimal bir matematiksel modellemeye gidilmesidir. Mustafa Kemal'i başarıya ulaştıran yöntem de budur. Devrin koşulları içerisinde Türkiye Cumhuriyeti modelini kurmuş ve tüm politikalarını bu esas üzerine inşa etmiştir. Tarih; olaylara her türlü dogma, önyargı ve determinizmden uzak, eleştirel akılcı bir bakış açısı getirenlerin hayal kırıklığına uğramayacağını göstermiştir. İşte bu nedenle Türkiye'yi 21. yüzyılda çağın önüne geçirecek bir bilgi toplumu oluşturma stratejisinin altında Kemalistlerin ve O'nu gerçekten anlayabilmiş olanların imzası olacaktır.

Bu stratejinin temelinde Kemalist devletçiliğin yeni çağa uyarlanmasıyla oluşturulan bir teknik devlet yapısı mevcuttur. Karma ekonomi sistemi içerisinde planlayıcı, denetleyici ve müdahaleci bir teknik devlet yapısı kurulacaktır. Tüm ülke çapında bir bilişim ağının merkezden kontrol edilebildiği, alt birimlerle yüksek koordinasyonun sağlandığı, istatistiksel analizler ve optimizasyonlarla verimlilik esasına dayalı üretim ve yönetim politikalarının geliştirildiği, temel girdisi ve çıktısı bilişimsel bilgiye dayalı sinerjik bir ekonominin var olduğu bir devlet yapısı esas alınacaktır. Sayısal paraya geçişle, tüm veri ve para akışının denetlenip anında vergilendirileceği bir sayısal piyasa oluşturulacağı için, bu yapıda içi boşaltılmış bankalar, rüşvet ve Susurluklar olmayacaktır. Ekonominin üzerinden kara para ve kayıt dışı yük kalkacak, böylece devlet, yatırımlarını daha uygun değerlendirebilecek, teknolojik üretime yönelik AR-GE çalışmalarına ve eğitime aslan payını ayırabilecektir. Stratejik planlama politikacıların değil, konularında yetkin uzman ve akademisyenlerden oluşan strateji topluluklarının işi olacaktır. Üniversiteler tamamen bilimsel üretime ve kaliteli eleman yetiştirmeye yönelecek ve böylece iş-beceri-kazanç dengesi sağlanmış bir fonksiyonel toplumla çağ aşılabacaktır.

Bu süreçte fiziksel emek giderinin, yerini zihinsel emeğe bırakması ve bunun sonucu olarak nitelikli eleman açığının ön plana çıkması eğitim kurumlarının önemini giderek arttırmaktadır. Teknik devletin sağladığı tekno-ekonomik atılımlardan sosyo-kültürel gelişime ulaşılması da ancak ve ancak, eğitime ayrılan payın ve yapılan yatırımların arttırılması yoluyla toplumsal

bilincin sağlanmasının doğal sonucu olacaktır. Zaten bir toplumun gelişebilmesi için ön koşul, zihinlerin gelişime ayak uydurabilecek ve de destek sağlayabilecek şekilde geliştirilmesidir. Özgüven ve zihinsel gelişimin toplumların başarı öyküleri yaratmasında nasıl bir payı olduğunu çok iyi bilen Mustafa Kemal bu konuyu Büyük Taarruz ncesi bir konuşmasında şöyle dile getirmiştir: "Türkiye'yi, yanlış yollarda dağılma ve yok olma uçurumuna srkleyenlerin elinden kurtarmak gerekir. Bunun için bulunmuş bir gerçek vardır, ona uyacağız. O gerçek şudur: 'Türkiye'nin düşünen kafalarını büsbütün yeni bir inançla donatmak. Bütün ulusa sağlam bir işgücü vermek' ". İşte bu inanç seferberliği ve işgücünü sağlama konusunda en büyük görev düşünen beyinleri elinde tutan üniversitelere düşmektedir. Yıllardır devletin uyguladığı yanlış politikaların sonucu olarak, kendi imkanları ile bilime katkıda bulunmaya çalışan üniversitelerin bu halleriyle toplumu sürüklemeleri zor görünmektedir. Bu konuda ayrıcalıklı çabalarda bulunan niversitemizin de dahil olduğu parmakla sayılabilecek sayıdaki kesimin üretimi ise maalesef teknoloji ormanında bir tohum etkisi gösterebilmektedir. Oysa ki bizim ormanda adı geçecek ınarlara ihtiyaımız vardır. Bu sorun ancak teknolojik üretime ve bilime yönlendirilmiş niversite politikalarıyla ve genç beyinlere ulusçuluk ülküsünün aktarılarak beyin gnn engellenmesiyle giderilebilecek ve böylece bu ulus kendinden beklenen kuantum sıçramasını gerçekleştirecektir.

Sonuç olarak; tüm bu bahsettiklerimiz bugün için biraz ütopik düşünceler olarak görünüyor olabilir. Ancak unutmayınız ki Türkiye Cumhuriyeti modeli de o devirde halkın gözünde bir ütopyadan öte değildi. Bilgi ağına kalkan son trenin son vagonuna yetişmeye alışan Türk toplumu için böyle umutsuzluklara yer yoktur. Bireysel gelişimini tamamlamış, toplumsal kalkınmayı hedefleyen, Mustafa Kemal'in bilim ve akıl mirasına sahip çıkan, eleştirel akılcı Türk gencinin de başarıdan başka bir sonuca tahammülü yoktur. 20. yüzyıl Türk halkının ve Kemalizmin zaferine boyun eğmiştir. 21. yüzyıl da insanlığa yön verme hedefine giden yolda, İT 'ller gibi inançlı genç Kemalist toplum mühendislerinin zaferine tanıklık edecektir. Teşekkrlar.
